

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Nové koncepty v péči o seniory: Validace Naomi Feil, Psychobiografický model prof. Böhma, Smyslová aktivizace Lohre Wehner

Autor práce: Gabriela Koubová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Mgr. Michal Novotný

Datum: 2.5.2014

Formální stránka bakalářské práce:

Práce sice obsahuje 41 stran textu, ale pokud bychom přísně posuzovali normostrany, bylo by to nepochybně méně. Další požadované formální náležitosti práce splňuje. Hlavní stat dělí autorka na 4 hlavní kapitoly; věnuje je projevům stáří a stárnutí (1), domovům pro seniory (2), modelům péče o seniory (3) a diskuzi nad novými koncepty. Citace jsou korektní a přehledné, v poznámkovém aparátu neznámo proč mění font.

Obsahová stránka bakalářské práce:

Autorka si pro svou práci zvolila téma, které patrně reflektuje z její působení v Centru sociální pomoci ve Vodňanech, kde se v rámci školení setkala s Psychobiografickým model prof. Böhma a Smyslovou aktivizací Lohre Wehnerové. K tomu přidala model zvaný Validace Naomi Feilové.

K obsahové stránce nutno podotknout, že množství, výběr a řazení citací, definic a názorů svědčí o tom, že autorka nahlédla do poměrně velkého množství zdrojů. V seznamu literatury uvádí úctyhodný počet publikací (40), odborných časopisů (5), internetové zdroje a přednášky, kterých se zúčastnila. Teoretická východiska a práce se zdroji je vcelku obstojná, ale opírá se hlavně o zdroje obecného charakteru. Zdrojů, které by konkrétně pojednávaly o zmiňovaných modelech – což by mělo být těžištěm celé práce – je vlastně minimum.

Autorka obstojně syntetizuje poznatky, teorie a názory mnoha autorů. Velmi pečlivě vybírá, jak se různí autoři vyjadřují k stárnutí a projevům stáří. Podobně uvádí čtenáře i do teoretických poznatků v oblasti domovů pro seniory, pomáhající profese a etickým zásadám v pomáhajících profesích. Ve třetí části se věnuje své hlavní oblasti zkoumání, a to novým konceptům v péči o seniory - validaci Naomi Feilové, Psychobiografickému modelu prof. Böhma a smyslové aktivizaci Lohre Wehnerové. Doplňuje tyto informace též o stručný exkurz do základních psychologických myšlenkových směrů, o něž se prof. Böhm opírá a zasazuje je do kontextu práce se seniory, tato část působí jako nadbytečný přílepek, který nafukuje objem celé práce. Všechny tyto koncepty propojuje práce s biografií klienta, což je zajímavý prvek, který

umožňuje pomáhajícím pracovníkům lepší komunikaci, hlubší porozumění klientovi a zkvalitnění péče o něj.

Čtvrtá část práce – Diskuse nad novými koncepty – spolu se závěrem bohužel patří k nepříliš přesvědčivým. V úvodu diskuse trochu nesmyslně a redundantně užívá spojení kategorie diskuse, spíše než hlediska, otázky či témata. Celkově působí diskuse plynule, autorka se opakuje, formulace je neobratná a s hrubými chybami (str. 30 *Cíle těchto třech modelů se shodují v tom, že se snaží zpomalit rozvoj choroby prostřednictvím poznání klientovy minulosti a empatickému přístupu pracovníků ...*). Napojování vět je necitlivé, neobratné, a tím znesnadňuje pochopení textu (str. 30 *...cílem Böhmova modelu je obnovení oživení duše seniora, kterou Böhm vnímá jako vracejícího se po vývojových fázích, které Erikson popsál ve vývojové psychologii.*). To cenné bohužel nerozvedla, myslím tím její osobní zkušenosti z praxe a postřeh, že realizovat tyto metody je v náročném každodenním provozu seniorských domovů obtížné, protože pracovníci prostě nemají na takovou osobní komunikaci a citlivý, trpělivý přístup prostě čas a jsou rádi, že zvládnou saturovat ty nejdůležitější potřeby svých svěřenců. Tím se autorka jen dotkla názoru, že je to vlastně naivní idealismus a v našich podmínkách, kde je sociální sektor zoufale podfinancován, patrně nikdy nebudou tyto modely moci být plošně zavedeny, v lepším případě jen jejich prvky, jak sama zmiňuje, bude to nadstandard. Vcelku působivé jsou osobní postřehy ze života 2 klientů, na nichž dokumentuje aplikaci konkrétních prvků ze zmiňovaných modelů. Z toho všeho mi vyplývá, že dokud autorka cituje, reprodukuje a parafrázuje, text působí vcelku kompaktně a čitelně. Jakmile ovšem má formulovat vlastní myšlenky, vyprodukuje nedochucenou a těžko stravitelnou stylistickou „kaši“. Diskuse v závěru práce sice přináší nějaké vlastní postoje a postřehy z praxe, ale jinak působí velmi chabě a stylisticky ukoptěně.

Jazyková stránka bakalářské práce:

Jak jsem již zmínil výše, z tohoto hlediska práce trpí citelnými nedostatky. Četné jsou hrubé chyby v interpunkci, pádových vazbách, napojování vět (str. 11 *Pacient si například myslí, že je odposloucháván, sledován televizi, že bude zabit.*), překlepy, redundantní slova (str. 10 *... jejich léčení má svá u starých lidí svá specifika.*). Autorka nepochopitelně nedělá mezery za iniciálou a příjmením (*S.Freund, A.Adler, E.Fromm, K.G.Jung ...*), nepřechyluje jméno Naomi Feilové a Lohre Wehnerové, ale to je věcí názoru. Je zde však řada dalších prohřešků, které čtenáři kazí dojem a snižují celkové vyznění práce.

Závěr:

Teoretická východiska se opírají hlavně o zdroje obecného charakteru. Zdrojů, které by konkrétně pojednávaly o zmiňovaných modelech – což by mělo být těžiště celé práce – je vlastně minimum. Autorka tudíž vaří z vody, k vlastnímu tématu práce toho příliš nesdělí – plytké, kusé, neuspořádané útržky. Vlastní autorčin vklad a formální stránka značně sráží celkový dojem práce. Práce si, myslím, nezaslouží lepší hodnocení než „dobře“.

Mgr. Michal Novotný